

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre 2 kor. Egészévre 8 kor.
Fél évre 4 „ Egyes szám ára 20 fillér

Felelős szerkesztő:

ZÁDORY KAROLY. FIGULI ANTAL.

Laptulajdonos:

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilvántartási közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

Márczius 15.

- „Magyar történet muzsája,
- Vésd soká nyugodott,
- Vedd föl azt s örök-tábládra
- Vésd föl ezt a nagy napot!”

Igy zengett a lángszavú dahnok 52 év előtt és szózatát a Magyar nemzet szívébe véste, honnan idő és enyészet; nem fogja kitörölni soha. Milliók vágya, egy szivdobbanásban egyesülve kitört e napon:

- „Föltámadott a tenger,
- A népek tengere,
- Ijesztve eget-földet
- Szilaj hullámokat vet
- Rémitő ereje.”

A népszabadság hársónáját viszhangozta Kárpát szent bércze s a tettek mezejére lépett nemzet bizonyosságot tett arról, hogy életrevaló tagja a világesaládnak s elég életérővel bír a nagy politikai szervezetben tényezőként helyt állani.

Az ország szívének dobogása átnyílt a hazán. Talpra állt a nemzet s jogainak, alkotmányának védbástyájára kitűzte a: „Szabadság, Egyenlőség és Testvériség” szent lobogóját.

- „Ütött az óra, föl, ébredjetez föl;
- Rab gondolat, elfojtott érzemény.
- Nincs többé láncz a léleknek sas-szárnán;
- Nincs többé láncz a költő énekén.”

Felbuzdult a lenyűgözött nép a lantosnak ezen ébresztő szózatára és a szabad-sajtó első terméke a: Talpra magyar!” e napon született. A szabadságvívóknak ennyi emléke fű-

ződvén e nagy naphoz, érdemetlenek volnánk azokra, ha méltóképpen nem ünnepelnénk.

Márczius 15.-höz fűződik a nemzeti öntudatra ébredésnek ama hatalmas ténye, melylyel hozzá járultunk a nagy világesemények fejlődéséhez. Többet kivított a nemzet ezen egy napon, lángoló lelkesedéssel; mint diós, nagy őseink évszázadokon át karddal-, észszel-, vérrel és törhetlen szent akarattal.

Kárpátoktól Adriáig csak egy ország van: Magyarország és ebben egy nemzet: a magyar. Az itt lakó nemzetiségeket felvette 48-ban a honalapító nemzet az alkotmány sánczai közé. Uraivá lettek ők is az anyagi jólétet biztosító földnek, részesei mind ama jogoknak, melyeknek kivásáért annyi diósok hulltanak el. Ez a nap tehát, imádott szép hazánkban lakó minden nemzetiségnek szabadságünnep.

Nem zárkozhatik el e hazának egyetlen hű polgára sem e nap ünneplésének kötelessége elől. A házakon lengő zászlók, diósító szónaklatok s hazafias énekek, hirdessék, hogy e nap Magyarországon nemzeti ünnep, mert e napon kelt fel a beteg, megszibbadt gondolat, e napon kiáltott fel a vérző szív alatt elfojtott érzés.

Hirdessük az egész világnak, hogy a magyar nemzet él, élni fog, még pedig nem csak a maga, hanem az európai testvérnépek, a felébredt emberiség érdekében, mely nem nélkülözhet oly élet-erős elemet, oly alkotó tényezőt, milyennek a magyar magát e napon s a rákövetkezett szabadságharczban bemutatja.

Ez reményünk sziklája, melyre jövőnk templomát építjük, ez régi diósőségünk szirtfoka, melyen vész és vihar ellen aczélbordájú mellet szegzünk.

Erősítsük meg e jogosult és szent hitet nemzeti multunk nagy eseményei emlékének nemzedékről-nemzedékre szálló megünneplésével.

- „Zászlót kezembe, hadd vigyem szét
- Feltámadásod szent tüzét!
- Lantot nekem, hadd énekeljem,
- Hadd énekeljem haza-szét,
- Mint szent zsolozsmát, diadalnad énekét.”

VIDÉKI LEVELEZÉS.

Lupény, 1900. márcz. 6.

Tek. szerkesztőség!

Esemény számba megy nálunk az olyan mulatság, milyent a felső-zsivölgyi gör. kath. tanítók rendeztek f. hó 4. én a Dima-féle vendéglőben. Sikerült színi előadással, dialóggal, monológgal s szép költemények elszavalásával gyönyörködtették a szereplők a szép számú s díszes közönséget. Színre került: „Az egyenes út”, vigjáték egy felvonásban, összevágóan s jól előadva; Gotiasz Lukreczia urnő, Sándor Lukreczia k. a. P. Barbeszku Szilvin, Voin Vidor, Sándor György, Sztanka Juon és Préda Moldován Márk urak által. Ezt követte: „Kereskedő és pór”, kitűnő párbeszéd, mulattatóan, szépen előadva Kokola Miklós és Koloroj Lázár tanulók által. „A patkányméreg” vig dialógot Langekert Eliza és Voin Dán tanulók adták elő, mulattatóan.

Egy remek magyar költeményt szavalt Sándor Lukreczia k. a. és egy német költeményt (Erkönyg) Voin Vidor ur. Az előadásokért tapsal és éljenzéssel adózott a közönség, teljes meglepedésének adva kifejezést.

Majd következett a táncz. A mily lelkiismeretesen és jól húzta Péter Károly petrosényi elsőzenekara a talpalávalókat épp oly kitartással s fokozódó kedvte

Az utolsó csók.

Mily meghatóan szép a haldokló természet képe, a haldokló nap gyenge fényénél, midőn mindent aranyos fényár vesz körül, a midőn minden falevél csak a mulandóságról susog.

Minden csendes, minden néma, csak a bokrok közt itt-ott megzörrenő sárga levelek halk zizegése zavarja meg az ünnepélyes esendét. A nemrég még oly viruló vidék képe megváltozott.

A zöld lombokat sárga levelek váltják fel, a réti virágok helyét csak egy-egy magányosan álló kő jelöli, megfosztva minden díszétől. Ki tudja, melyik vihar tépte le róla a még megmaradt leveleket?

A kies vidék, a völgyben fekvő kis falu fehérre meszelt házaival, a mellette fekvő temető — düledező kapujával, a beroskadt sirhantok, a helyükből kidült sírkövek törmelékei, mind-mind csak a mulandóságra emlékeztetnek.

A temető vadrózsabokrai közül két alak válik ki: egy nyulánk temető ifjú egyszerűen, de izlésesen öltözve, gesztenyeszínű haja, pörga kis bajusza és fekete szemei még szebbé teszik a különben is megnyerő arcot.

Karján szőkefürtű angyal lebeg inkább mint jár. Egy padhoz közelednek, melyet egy vén szomorúfű sárguló lombjai árnyékolnak be.

Lehangoltan, szótlannal haladnak egymás mellett, mintha egyikük sem találna szót gondolatának kifejezésére.

Végre a lány ezüst esengésű hangja zavarja meg a már-már nyomasztóvá vált hallgatást.

— Tehát válnunk..... válnunk s tán örökre? !.....

— Igen..... ugy van válnuk, dehogyan nem örökre arra esküszöm! Mi egy-máséi leszünk, igen egymáséi és csak a halál választhat el egyidőre egymástól. Majd elfog jöni a kikelet, mikor majd újra látni fogjuk egymást és ha pályázatom sikerül, miben nem is kételkedem, akkor enyém lesz örökre!

Mily boldogok leszünk mi akkor! szolt az ifju elragadtatva, egy forró csókot nyomva a lány halvány arcára. — Oh csak az a gondolat ne gyötörné mindig, hogy te hűtlen leszel, hogy a távolban megfelekedezel rólam és mást fogsz szeretni . . . de nem! . . . oh! . . . nem! nem! . . . ugye nem teszed édesem? . . . esdekelt a leány . . .

— Nem, soha! esküszöm, hogy csak téged foglak szeretni, csak veled lehetek boldog, soha, senkivel más-sal, mondá az ifju, egy forró csók által akarva elfojtani a szomorú sejtelmeket a kedves ajakon.

A kis falu torony órája éppen hatot kongatott; a hangok szomorúan rezegtek át a levegőn. Hallod édesem?, út az elválás órája, most válnunk kell, de ne felejtsetd fogadásodat, szolt a lány erőt véve magán.

Szótlannal borultak egymás keblére, szavuk egy hosszú-hosszu csókban némult el, azután még egy tekintetét egymás könnyező szemébe, még egy ölelés és elválnak.

Ebben a perczben, halk, távoli hangot hallottak. Mindketten figyelmesek lettek a dalra, melynek bús melodiját az esti szellő feléjük hozta és szavait érthetővé tette.

Egyszerre mind ketten sáppadtan állottak meg, mialatt a dal utolsó szavai elhalobban hallszottak:

„Szomorúfű hervadt lombja, Ráhajlik a sír-halomra, Édes lesz majd meg pihenni, Odalent majd nem fáj semmi . . . Nem fáj semmi!”

Halott halványan távoztak mindketten a temetőből, aggódó sejtelmet ébresztett lelkükben a bús dal.

Nemsokára a nap is lehanyatlott, beállt az est, eljött a nyugalom éje, de a két szerető szív nyugalalmát nem hozta meg.

Nyolcz hosszú hónap telt el azóta. Zentay Ernő egyike volt a legtehetségesebb fiatal festőknek, ki a vidék tanulmányozása végett jött volt Sárfalvára. Erdély egyik legkiesebb legregényesebb vidékre, és itt ismerkedett meg Ilkával Sárfalvy Károly nyugalmazott honvéd őrnagy leányával.

Szerelmük titok volt a lány atyja előtt, ki neje elvesztése után egyetlen leánya nevelésének szentelte életét.

A lefolyt 8 hónap alatt, nagyon megváltozott minden.

Zentay, ki az ismert temetői jelenetet örökitette meg egy szép festményen, képevel a pályázaton a legelső pályadíjat nyerte meg s ezzel nemcsak hírnévre tett szert, hanem egyszersmind fényes jövőt is biztosított magának, mihez még hozzájárult azon körülmény is, hogy mint hírneves festő, nem sokára eljegyezte Winterfeld Ottó dűsgazdag bankár leányát a szép Ottiliát.

Zentay most is, mint rendesen a kávéházban találjuk barátai körében, kik szerencséje meg alapítása óta körül rajongják.

léssel jártak a magyar-, román- és körtánczokat kiválóan kiviradtik.

Ez volt a gör. szertartásnak farsangzáró-, sőt az egész farsangon egyedüli mulatsága.

A nagy-bójtól beköszöntött ismét a tél s a kaddalló jóleső melegénél várjuk a kikeletet.

r. l.

UJDONSÁGOK.

— **Márczius 15.** Miként már említettük, a „Petrosényi és Járasi Ipartestület” folyó hó 15-én hazafias ünnepélyt rendez, melyre vonatkozólag a következő felhívást boesájtotta ki: „Petrosény és vidéke hazafias közönségéhez! A Magyar nemzet ezeréves történetének egyik legnevezetesebb napja: 1848 márczius 15-ike. Ekkor nyilatkozott meg a népakarat azon erővel, mely a szabadságvívmányok szentesítését biztosította. Fellelegzett, talpra állt a nemzet e napon s a népjog diadalát hirdető azon szeplőfőlen zászló alá esküdt, melyre a: „Szabadság, Egyenlőség és Testvériség” volt felírva. Szent esküvéshöz hű maradt a nemzet. E dicső nap emlékét nem fogja feledni az igaz hazafi és honleány, míg egy magyar él a „hármás-bérczek” honában. E nagy nap emlékét ünnepli folyó hó 15-én a „Petrosényi és Járasi Ipartestület” s ezen ünnepélyre tisztelettel meghívja Petrosény és vidéke hazafias közönségét Petrosény, 1900. márczius 5. A rendező bizottság. Az ünnepély sorrendje: 1) Márczius 15-én délelőtt 9 órakor háláadó isteni tisztetlet a róm. kath. templomban, honnan 10 órakor disz-zászlója alatt testületileg vonul az ipartestület az ev. ref. templomban tartandó isteni tisztetletre. 2) Délután 1/2 7 órakor a Wagner-szálloda nagytermében tartandó nyilvános ünnepélyen: a) „Honfidal.” éneklí az iparos-dalárda; b) Az ünnep méltatása. Megnyitóbészéd, tartja: Kósa Mihály ev. ref. lelkész ur. c) „Riadó” Czuczor G.-tól szavalja: Imecs Janos ur. d) „Áldozatkésztség” szavalja Éder Adel k. a. e) „Talpra Magyar!” éneklí az iparos-dalárda. f) „Márczius 15.” Szaboleska Mihálytól, szavalja: Sternad Albert ur. g) „Hazám leányaihoz” G. T.-tól, szavalja: Joanovits Katica k. a. h) „Hymnus”, éneklí az iparos-dalárda. Ez után társasvacsora a Wagner-szálloda nagytermében. (Egy teríték 1 korona 20 fillér.) Hölgyek is résztvesznek. Az ünnepi pohárköszöntőt tartja: Zidory Károly lapszerkesztő ur. Az ünnepély tánczvigalommal végződik. Ezen hazafias szép ünnepen való részvételre felkérjük a közönséget.

— **Márczius 15-ike a gymnasiumban.** A helybeli gymnasium márczius 15-én délután 5 órakor a bánya-társulati elemi iskola termében iskolai ünnepélyt tart, a következő programmal:

1. Hymnus, éneklí a tan. ifjuság.

2. Márczius 15. Ábrányi Emiltől, szavalja Váradi Kálmán IV. o. t.

A csöndes kis faluról, — a gyönyörű vidékről, — Ilkáról egészen elfeledkezett, vagy ha eszébe is jut, úgy gondol rá, mint egyszerű szerelmi kalandjára, melyet ifjúkori döröcségek szeretnek szépíteni.

Hogy mily keveset törődött, előbbi szerelmével, bizonyítja azon eset is, hogy egy alkalommal, midőn egyik barátja Ilkát emlegetve, hűtlenségét szemére vetette, türelmetlenül cágott szavalva:

Ej! hagyd el barátom, döröcség volt az egész, ha szerettem is akkor, de tehettek-e én róla, ha Ottilt sokkal jobban szerettem!

Aztán ki tudja szeret-e még, vagy sem?! hátha ő is ezóta más karján pihen, s engem elfeledett.

Egy szép májusi napon Zentayt éppen jegyesénél találjuk, kedélyesen csevegve a nemsokára megtartandó esküvőről, nászútról, mézesbetelekről, jövőendő boldogságukról, midőn az ajton kopogás hallatszik és a sürgöny kihordó lép be, egyenesen Zentayhoz lépve táviratot nyújt át.

— Mi ez? . . . sürgöny! ? ugyan honnan jöhét mormogja magában miként szórakozottan szakítja fel.

De alig vet abba egy tekintetet; areza halott halvány lesz, kezei gonesösen szorítják a sürgöny ezüdlát, szemei mereven bámulnak egy irányba s homlokán hideg veríték gyöngyözik.

Ottilia ijedten bámulta réa, nem bírta elképzelni mi lehet oka jegyese hirtelen változásának, aztán felugorva helyéről remegő hangon kérdő:

Mi az? . . . Mi történt? . . . meghalt tán valaki? Igen . . . de nem . . . nem . . . még nem de . . . Isten vedel édesem.

Zentay meg sem várva jegyese feleletét kipihant az ajtón le a lepesőn — egyenesen lakására tartott.

3. Nép dal egyveleg, éneklí a tan. ifj.

4. Alkalmi beszéd, tartja Privary Géza, gymn. tanár ur.

5. Tavasz elmúlt, (Kossuth-dal) éneklí a tan. ifj.

6. Nemzeti dal, Petőfítől, szavalja Sajtos M. I. o. t.

7. Nemzeti dal, éneklí a tan. ifj.

8. A magyarok istene, Petőfítől, szavalja Krefly Jenő II. o. t.

9. Induló, éneklí a tanuló ifjuság.

Ezen ünnepélyre a t. szülők és a tanítgy barátok szíves megjelenését kéri a gymn. igazgatóság.

— **Márczius tizenötödike Déván.** Déva város közönsége mint minden évben, úgy az idén is nagy lelkesedéssel készül megülni ezt a nemzeti ünnepet. A hazafias ipartestület, mely a mozgalm élén áll, az ünnepi sorrendet megállapította és felhívást boesájtott ki a nagyközönséghez, melyben felhívja, hogy a dicső ünnepnapon hazáikat nemzeti lobogókkal díszítsék fel s impozáns módon vegyen részt.

— **Kinevezés.** A m. kir. pénzügyminiszterium Liebl József vajdahunyadi kir. adóhivatali ellenőrt a vajdahunyadi kir. vasgyárhoz szemellenőrré nevezte ki.

— **Kijelölés.** A pesti ág. h. ev. magyar-német egyházgyülekezetnél megüritelt orgonista énektanári állásra az e tárgyban kiküldött két bizottság, valamint a közös nagy presbyterium is f. évi márczius hó 1-én tartott ülésében Bruckner Frigyes helybeli tanítót és org. kar-nagyot egyhangulag kandiálta és egyedüli jelöltként fogja a f. évi husvétkor tartandó egyházközönségi naggyűlésnek kinevezésre ajánlani. Bruckner f. évi január hó 7-én tartotta Budapesten próbaorganálását, mely alkalommal szép játékaival úgy a presbyteriumnak, mind a hallgató publikumnak a pályázók közül legjobban tetszett. A mennyire örvendünk Bruckner F. biztosra vehető előmenetelének, annál inkább sajnáljuk, hogy innen távozní fog.

— **Helyreigazítás.** Legutóbbi számunkban részletes tudósítást adtunk a múlt hó 27-én tartott filléres-télyről, legnagyobb sajnálatunkra azonban a szerkesztő rovására nem eső tévedésből a következő referála kimaradt: „Varjassy Vilma k. a. Gabányinak „Az irodában” című kitérő monológját adta elő ügyesen s oly természetesen mávssággal, hogy a szép számú intelligens közönség osztatlan figyelmét teljesen lebilincselte. A gyanakvó-feltékeny fiatal asszonyt annyj kedvességgel oly igazi bensőséggel szemlélésite, hogy a viharos tetszés-zaj nyilvánulását szinte provokálta.”

— **Hering-es-ély.** A salgó-tarjani köszönbánya részv. társulat bányász-zenekarja a Prokopp-féle vendéglőben f. hó 3-án rendezett heringestélyi alkalmából hangversenyt adott a következő műsorról: 1. „Menyegzői induló” Mendelssohntól. 2. Nyitány „A korona gyémántjai” Aubertől. 3. Fuvola-konzert. Terschaktól. 4. „A művész alma” Keringő Völksted-től. 5. Fensíp-konzert. Neibigtől. 6. Egyveleg a „Bánk bán” dalműből. Keller-től. A díszes terített asztalokra a megállapított étlap szerint, következő ételek hordattak fel: 1. Hollandi hering kö-

rülteremtettéve. 2. Csuka, ponty, harsa, fogas hollandi módra. 3. Vadász-hering tengeri-pók-farkkal. 4. Pisztráng aiki olajban, angolna, tőkehal, anjovis, sardella, sardínia. 5. Tengeri rák. 6. Orsovai kaviár. 7. Sódar, füstölt nyelv. 8. Bárány-cotalette spenottal. 9. Pulyka és kappansült fejes salátával. 10. Különféle tészták. 11. Fris vaj hónapos retikkel. Strachinó sajt. 12. Giardinettó. Hogy a zenekar kifogástalanul játszott, az nem újság, azt már megszoktuk. Különösen elragadta a közönséget Dusenetz János fuvola és Neurohr Mátyás fensíp-szólója, melyvel mindketten brillíroztak. Prokopp konyhája, — mint rendesen, — ezuttal is derekasan kitett magáért. Koncertet végezttével a tereméből kihordták az asztalokat s kezdődött a táncz, melyhez a kitérő zenét szintén a bányász-zenekar szolgáltatta Pán János buzgó és ügyes vezetése alatt. Az ügyesen rendezett négyeseket 36 pár tánczolta és ezen zártkörű díszes estélyen a szép számú distingvált közönség igen jól mulatott egész a hajnal közeledtéig.

— **Beküldetett.** Vulkánban a Löwi féle vendéglőben február hó 27-én sikerült bá! volt, melyen helyből és vidékről igen szép közönség vett részt s kedélyesen mulatott. Ezen alkalommal az ujonnan építendő gör. kath. templomalap javára felállítottak: Albeszk Juon Zs. kor. rojesdi m. bíró 4 kor. Bázilly Mihály 3 kor. 60 fill. Salamon Lipót 3 kor. 60 fill., Matyasovszky József 2 kor. 80 fill., Szilvy Barbeszku 2 kor. 40 fill., Gotheász Lukreczia 1 kor. 80 fill., Francz János 1 kor. 60 fill., Klein Jakab 1 kor. 60 fill., Dima György és Popovits Ádám 60 fill., Lörcz N., Bernheim Ignác, Balázs János, Péter Mihály, Lotter József, Milko Antal, Kovács Ferencz, Imre Károly, Károly Sándor, Hiedg János, Feiler Gyula, Siez Gusztáv, Márton Ferencz és Bázilly József 40—40 fillér. Jótékonyzatra maradt 7 kor. 52 fill. mely összeget Matyasovszky József vulkáni körjegyző urnak átszolgáltatta: A rendezőség.

— **Hazai ipar érdekében** A m. kir. belügyminiszter a hazai ipar érdekében a gyufaiparra mutatkozólag rendeletet boesájtott ki és felhívja a hatóságokat, hogy e mellotti érdekéből, utasítsák visza a kereskedőtől ártisított nem hazai gyártmányu gyufákat, valamint „Unió” ezimen linzi gyufagyár skatulákban árult, „Magyar biztonsági népgyufa” jelleggel ellátottakat minthogy ez honi iparunk ártalmára van és ipari kifogás alá tartozik sőt az elárúsított is büntetés alá fogna esni. Felhívja a hatóságok útján az ilyen gyufák behozatalát eszközölő és fogyasztó közönséget, hogy a hazai ipar érdekében, ezen s általában nem hazai gyártmányu gyufa fogyasztásától való tartózkodást a hazai ipar érdekében honfiai kötelességének ismerje.

— **Arad-, Békés-, Csanád- és Hunyadmegyék** kereskedőinek és iparosainak, valamint bánya-, kereskedelmi és ipari vállalatának név- és czímtárára előfizetést nyit Venczel Ödön Aradon, a szolgabírói járás, adóhivatal, törvényszék, járásbíróság, posta, vasúti állomás s az országos vásárok megjelölésével. A 20—25 ívre terjedő munka folyó évi április hóban

ifjú P. be, sápadt arcán a szenvedések nyomai láthatók. A beteg bágyadtan fordítja fejét az ajtó felé, de alig vet egy tekintetet a belépőre, fájdalmasan sikolt fel:

Ernö!

— Ilkám! édes Ilkám! Így kele téged látnom! Csak egy szomorú szemrehányó pillantás volt a válasz de ez elég volt, mindent tudott belőle; mintha hallotta volna az iszonyu vádat: „Emlékezz a temetőre! . . . az esküre!, melynek minden szava vissza eseng!” A végetes dalra: „Odalent majd nem fáj semmi” és ne feledd, hogy te vagy gyilkosa életnek!

Az ifju halálsápadtan rogyott össze az ágy mellett s ajkai mind csak azt renegették.

— Boesáss! . . . óh! boesáss meg!!!

— Mindent megböesátok felelt a leány, mintegy magán kívül, mintha nem is az ifjuhoz szólna . . . Csak még egyszer . . . utoljára . . . eső . . . kolj meg! . . .

Az ifju gépiesen emelkedett fel és hajolt az ágy felé. Ajkuk egy hosszú forró csókban tapadt egymáshoz. A lány halvány arcára még egyszer visszatért a régi élénk pir, beesett szemeibe még egyszer felragyogott a régi tűz, aztán esendesen vissza hanyatlott párnáira, areza ismét sápadt lett, szemei ismét a beesett homályos névezetlőszemek . . .

Az ifju egész lényében meg volt törve. Csak most tudja igazán, mily nagyon szerette, csak most tudja igazán, mily nemes lélek volt kit el kell most vesztínie.

— Ernő! szolt elhaló hangon Ilka, még valamit, a mit nem bírok magammal vinni a sírba . . . egy szent titok . . . hajolj ide, hogy ne hallja senki . . .

— Most már tudod miért kell meghalnom. De

fog megjelenni és előfizetési ára fűzött példányonkint 4 koronában, tartos vászonba kötve 5 koronában lett megállapítva. Az aradi kereskedelmi és iparkamarához küldendő az előfizetések.

— **A m. kir. posta és távirat igazgatósága** a következő kérelmet intézi a közönséghez: „A Budapestre szóló levelezéseket gyakran a hiányos címzés miatt nem lehet kellő gyorsasággal kézbesíteni. mert a címlíratban a feladók többnyire csak az utcát és házszámot, sőt gyakran még ezeket sem tüntetik ki, holott ha ezeken kívül különösen a közigazgatási kerület és lehetőleg az emelet és ajtó számát is feljegyeznék, a levelek kézbesítését gyorsítanák és megkönnyítenék. A mozgópostai alkalmazottak ugyanis a budapestre szóló összes levelezéseket már utközben közigazgatási kerületek szerint rendezik oly célból, hogy a főposta a rendezett leveleket a közigazgatási kerületeken belül alakított levélhordói járasok szerint gyorsan szétosztassa. Ha a levelek címzése hiányos az utazó postai alkalmazottak, nem különben a kézbesítő postahivatalok feladatukat oly gyorsan megoldani nem képesek és emiatt a levelezések kézbesítése főleg kevésbé ismert címzésekkel — sok esetben késedelmet szenved. Különösen fontossgal bír a helyes címzés már azon oknál fogva is, mert újabban az V. és VI. kerületek külterleire (Angyalföldre) szóló leveleket többé nem a főpostahivatal hanem a külső váci ut-100/b. sz. házban levő budapesti 56. sz. posta és távirat hivatal kézbesíti. Felkérjük tehát a t. közönség, hogy saját érdekében a levelezések gyorsabb kézbesítése és a postai alkalmazottak amugy is terhes szolgálatának megkönnyítése végett a Budapestre szóló levelezések címzésénél az utca és házszám mellett még a közigazgatási kerületek (I—X így) és lehetőleg az emelet és ajtó számát is kiírni. s így eljárásra vidéki ismerőseit is felkérni sziveskedjék.”

— **A „Magyar szó”** című politikai napilap pálya futásának első havábanimmár meghódította a magyar olvasóközönséget. Szószólója ez a lap a tiszta és valódi liberalizmusnak s kiméletlen ostorozója a liberalizmus köpenybe bújó reakciónak. Bátor és szókimondó megmondja az igazat fölfelé és lefelé egyaránt. Pártoktól teljesen függetlenül irányítója egyedül a legtisztább szabadelvűség. Politikai czikkei a legfényesebb tollú publicisták, tárczáit pedig a magyar belletrisztika elismert kitalálói írják. Vidéki és külföldi tudósítói kara révén gyors és megbízható értesüléseket közöl s minden közleményének az aktualitás, eredetiség és érdekesség ad a napibeszéd dolgok közül magasan kiemelendő értéket. Méltányolta ezt a közönség is, mely a „Magyar Szó”-ban friss, változatos, eleven tollal megírt érdekes újságot kapott, mely újság külső beosztásában is lerázta magáról a rég megunt sablonok nyűgét. Nagy és becses erő, munkájában buzditása az a hatalmas közönség, mely mindjárt megindulása napján melléje szegődött, jelölve annak, hogy szavát megértette s az lelkeben visszhangra talált. A „Magyar Szó” előfizetési ára egész évre 28 korona, félévre 14 korona, negyedévre 7 korona, egy hónapra 2 korona 40 fillér. A „Magyar Szó” kiadóhivatala Budapesten, Sarkantyus-utca 3. szám alatt van.

nyugodtan halok meg . . . azon tudattal, hogy éretted halok meg . . .

. . . Él boldogul . . . megbocsátom hitlenségedet, csak utoljára, még egyszer csókolj meg.

— Ez az utolsó csók, legyen hitünk szemfedője... Az ifjú végek meg volt törve, szíve elszórtult s a mint az utolsó csók elcsattant észmeletlenül rogvott össze s Ilonka pár perc múlva megszűnt élni...

Ebben a percben a háta mögött egy gyöngye szomorú hang szólalt meg...

— Meghalt! — Isten megszánta szenvedéseit nyugadjék csendesen...

Az atya hangja volt, ki a jelenetet végig nézte. — Mint egy varázs ütésre ugrott fel az ifjú és zavarodottan kiáltá:

Ki!? . . . ki halt meg? . . . Ilka? . . . nem . . . nem az nem lehet . . . ő nem halhatott meg Ilkám édes Ilkám! . . . De igen . . . Óh hisz én öltem meg . . . én vagyok a gyilkosa . . . igen . . . én . . . én . . . És feldúlt lélekkel rohant ki az ajtón le a lépcsőn örülten kiáltva: én én öltem meg őt! . . . én lettem gyilkosa . . . Ah! örülté tesz a lelki furdalás . . . én . . . én gyilkos! . . . kétszeres gyilkos! . . .

A megtört atya halványan állt leánya ravatala mellett, — szótlanul némán szegyezve rá bánatos tekintetét, Sirni nem tudott, könnyei kiapadtak.

Végre eljött a temetés ideje. A gyászmenet szomorúan haladt végig az utcákon . . . Négy harang siratta a kedves halottat. Az összegyűlt népen általános buskomorság vett erőt, mindenki sajnálta, mert mindenki szerette.

A közönség köréből

„A Petrosény és Vidéke” mostani évfolyamában megjelent utóbbi számokban már volt említés téve, hogy egy néhány és éppen központon levő s legnagyobb forgalomra rendelt helyen, a szekér ut melletti járda annyira rendezetlen állapotban van, hogy este, mikor már 6 órakor a lámpa legtöbbször nem ég, az arra járó a legnagyobb veszélynek van kitéve, mert több helyen a korlátok elkorhadván azok a meredek dombon hiányzanak s még a mellett, hogy más nem tétetett helyükbe, néhány helyen a járdába beszögélő ácsok vannak, melyek a járókelőknek lábécizmitására s könnyen a vasúti sínekre történhető legurulásra vannak talán alkalmaztatva. Ilyen a többek között a vasúthoz vezető kocsit melletti gyalogjárda, melyről legutóbb e sorok írójának jutott osztályrészül a vasúti sínekre gurulni. Egyéb baj nem történt.

Figyelmeztetés. A tekintetes képviselői közgyűlés megbízásából köteleltségem az utcák és köztterek tisztaságának ellenőrzése. Tapasztalván, hogy figyelmeztetésem dacára többen a zöldseppiaczra hordatják a szemetet és trágyát; annál fogva közudomásra hozom, hogy az ily visszaélést s általán a köztisztaság elleni minden kihágást szigorú megtorlás végett az illetékes hatóságnak bejelenteni köteleltségem, azon felül az utcák és köztelekről a szemetet a kihágást elkövetők költségére el fogom hordatni.

Petrosény, 1900. márcz. 10.

Simon Balázs

h. m. bíró.

*

Köszönet nyilvánítás.

Mindazon nemes szívű emberbarátoknak, kik elszerecsentlenül férjem temetési költségeire s inségre jutott családjá segélyezésére adakozni kegyeskedtek, hálás köszönetemet nyilvánítom s nyilvánosan elismerem, hogy: Gulyás Balázs, Gábor György, Vinrotter N. Benecze N. Fazakas N. és Mácsánik János 2—2 kor. Veres Gyula, Mezei Antal, Lázár András, Hetzl L., N. N. Márton N., Diószegi László, Moldován Gy. Ormay Alajos, Almásy K., Almásy J., Zsidó Gergely, Hári Pál, Ekert F., Amon Nándor, Krisztián N., Both Péter, Kis Lajos, Szabó János, Paláncz Lázár, Vigh Ferencz, Hegedüs Nándor, Ekkert János, Zsiros N., Pfintsgéfi Victor, Török János, Deák N., Krizsik N., Kraul N., Kis Mihály, Dési N. Naszádi N., Doma N. és Jakár N. János N. Mészcs N. 1—1 korona, Liszka Károly 80 fill., Baczay Ede, Moga István, Boni Henrich és Fodor N. 60—60 fill., Györe N. és Boross N. 40—40 fill., és Velesóf N. 30 fillert juttattak rendelkezésünkre.

Petrosény 1900. márcz. 9.

Özv. Ladó Mártonné.

Oda temették el, a temető legszebb helyére, egy szomorú fűzárnyékába, mely az utóbbi időkben kedvenc pihenő helye volt.

Itt sirta ki magát, ha a fájdalom erőt vett rajta, itt örült, ha néha öröme volt.

Kevéssel a temetés után az atya is követte egyetlen leányát, kinek elvesztése végek megörözte erejét.

— Lánya mellé temették őt is.

*

Azóta minden éjjel, éjféltől egy fehér alak jelenik meg a sírhalmónál, melyre naponta újvirágokat ültet, és ott marad a sírhalmom, míg a hajnal pítymalmai nem kezd.

— Ajkai mindig egy szót mormognak:

„Boocsáss! boocsáss meg!”

Aztán halkán dalolja:

„Szomorú fűz hervadt lombja

Ráhajlik a sírhalmora

Édes lesz ott megpihenni

Odalent majd nem fáj semmi

„Nem fáj semmi”

Végre egyet soha!t egy-egy levelet szakított a szomorú fűz ráhajló ágánál s mint jött, ismét távozik.

Nemsokára egy harmadik sírdomborult a szomorú fűz lombjai alatt. Egy boldogtalan örült temettek oda. Azóta a virágok lassankint elhervadnak; nem volt ki fel frísítse a sirt és új virágot ültessen rá.

De sohasem tudta meg senki, hogy mily titkot rejt e sír és az utolsó csók.

Kasás Sándorné.

Külömfélék.

Hivatalos buzgóság.

A petrosényi vasúti állomás felvételi épületének perronján van egy Wertheim-pénztár alaku, ajánlatos külsejű, vörösrre festett vasszekrény, melynek keskeny nyílásaiba be dob az ember egy-egy 20 filléres pénzdarábot a nyílás fölött olvasható czúrkorkát, esokoládét stb. szonnal kiszolgáltatja.

Kötekedő vagy síró gyermekkek megbékítésére hölgyek iránti figyelmesség bebizonyítására, ige ügyesen szerkesztett apparátus az az automata, mely ha olykor megbicsakolja magát, csúful becsapja a vevőket. Előre kell neki fizetni s így előre inkasszalja a pénzt, de nem ad érte se édességet, se bajuszpedrót, akár hogyan öklelik, rázzák, vagy rugdossák. Azt is eltűri, ha csalónak mondják.

Egy közel-vidéki pénzügyőri szemlész egyideig nézte azt az üzleti forgalmat, melyet az automata közvetít, majd feleledvén benne a hivatalos buzgóság, oda ment s kérte a czukor elárutási engedély felmutatását, konstatalván azt az istentelen szabálytalanságot, hogy nincsen az feltűnő helyen az üzletben kifüggesztve. Az automata hallgatott. A szemlész kérdezte legitimációját. Az automata nem felelt. Nem használt a fenyegetés, az erélyes fellépés, az automata nem mutatta meg a czukoráru-készletet. A buzgó finánc dühbe jött s tényleirást vett fel ellene »engedély nélküli czukorárulás« által elkövetett jövedéki kihágás miatt. A tárgyalásra külön tudósítót küldünk s arról részletesen referálunk.

Attól tartunk, hogy az automata nem fog a tárgyaláson megjelenni, nem is képviselteti magát s el lesz makacsolva.

CSARNOK.

Carmen lugubre.*

*Ha csöndes ember lesz belőlem
Verset senki sem hall már tőlem
S elvisznek engem oda ki;
Majd elsimatnak a harangok,
S talán még egy szép valaki....*

*Az ördög bánja, hogy nem élek!
Belőlem elszáll a lélek;
Másoknak ugy sem fáj a seb,*
Egy hírrel több az újságokban,
S egy bolond szívrrel keresebb.*

Téglás Gábor.

*) Ennek a megható szomorú kis versnek szerzője, Téglás Gábor tankerületi főigazgatóknak a nem régen — 22 éves korában — elhalt nagytehetségű s szépreményekre jogosított fia volt.

✱

Magyar közmondások.

- Tisztaság és csinos viselet második egészség.
- Mértékletesség — legjobb örökség.
- Olyan az élet mint a hold: néha telik néha fogy.
- Kurta az élet, de a nyomorúság hosszuvá teszi.
- Ép és egészséges testtel jó aludni.
- Egy-két napi dinom-dánom, holtig tartó számom bánom.
- Többet öl meg a rendetlen eszem-izsom, mind a kard.
- Mértéktelenség több embert viszen el, mint a fegyver.
- Török, torok, sok kárt tett az országban.
- Mértékletlen ital minden betegségnek anyja.
- Bor be, ész ki.
- Kinek reggel fáj a feje, jele, hogy mult este nem tartott jó mértéket.
- Legjobb fűszer az éhség.
- Munka után legjobb izü az étel.
- Éhes embernek esel gyanánt esik az alvás.
- Ki sok zsírosat eszik, elcsapja a hasát.

- A ki zabál a maga fogával, az magának árt.
- Vén embernek bor az orvossága.
- Legjobb a víz forrásában.
- Mosdatlan kézzel ne nyulj semmihez.
- Jó pihenni olykor, de henyélni vétek.
- Öregség mindennapi betegség.
- A mint élsz, úgy halsz meg.
- Öregnek ajtóban, ifjunak lesben a halál.



VASUTI MENETREND.

Petrosényből indul Piski felé:

éjjel 12⁰¹, reggel 6¹⁰, d. e. 10³⁶, d. u. 5¹⁰, s
Piskire érkezik: reggel 4²⁵, d. e. 10³⁰, d. u.
3⁰⁰, este 8³⁵.

Piskiről indul Arad Budapest felé:

d. u. 4¹², este 10³⁵, (Dévára) reggel 6⁰⁵, d. u.
10⁰⁰*, s Budapestre érkezik: reggel 6¹⁰, d. u.
15⁰⁰*) este 7²⁰, este 9⁴⁰*,

Piskiről indul Vajda-Hunyad felé:

reggel 6¹⁵, d. e. 11³⁵, d. u. 4²⁵, este 10²⁸

Vajda-Hunyadról Piski felé:

reggel 4⁴⁸, d. e. 9³⁸, d. u. 2¹⁵, este 8⁴⁵.

Piskiről indul Tóvis felé:

d. u. 3¹³, (Gyula-Fehérvárig) este 9²⁴, reggel 5⁴⁶,
d. e. 11¹¹.

Tóvisről indul Kolozsvár felé:

reg. 8³³, d. u. 1⁵⁵, este 8⁰⁶*, éjjel 12⁴¹, reggel 3³⁸.

Petrosényből indul Lupény felé:

reggel 5¹⁴, d. e. 10²⁶, d. u. 4¹².

Lupényből indul Petrosény felé:

este 7¹⁵, reggel 7⁰⁰, d. u. 3²¹, s Petro-
sénybe érkezik este 8⁴⁰, d. e. 9¹⁵, d. u. 4⁵⁴.

Piskiről indul Petrosény felé:

reggel 6¹⁰, d. e. 11²⁵, d. u. 4⁰⁷, éjjel 11⁰⁰
Petrosénybe érkezik d. e. 10⁰⁶, d. u. 3⁵⁸,
este 9⁰⁵, reggel 4⁴⁰.

A *gal jelöltek gyorsvonatok.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek
kitűnő s legjobban **raKtározott**

„Transsylvania“ s „Goliát“-Maláta

SÖRÖKET;

legjobb minőségű **erdélyi**

BOROKAT;

a legtisztább s legkitűnőbb

RUMOKAT;

Gr. Csáky-féle

COGNACOT;

Dr. Mamper féle **Gyomorerősítőt** és mindenféle

LIQUEURÖKET:

ugyszintén József főherceg Szt. Margit szigeti

Margit, Matild és Baross forrás

ÁSVÁNYVIZEKET,

nemkülömben Sterne szénázéziós új találmányát a

SODORT,

mely folyékony szénsavval pár perc alatt pezsgőt, szodavizet s. t. b. előállítani s a helyiségeket lehűteni lehet a legkedvezőbb feltételek mellett ajánlani.

Kiváló tisztelettel;

Ruder Jakab.

Petrosény.

1108 szám.
1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a puji kir. járásbírótság 1899. V. 599 számú végzése által n.-baári Merei Johanna javára petrillai Paraszki Rusu ellen 202 kor. tőke, ennek 1899. évi július hó 15.-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 55 kor. 60 fill. perkoltság követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 660 koronára becsült szarvasmarhák, széna és szekeréből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 599/3—1899. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Petrillán alperes lakásán leendő eszköz-
lésére **1900.-ik év márczius hó 15-ik napjának délelőtt 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pujon, 1900. évi február hó 7-ik napján.

Mirtse Diénes

kir. bír. végrehajtó.

URI DIVAT.

A legelegánsabb és legkitűnőbb minőségű **urí ruhakelmék** a jelen és a legközelebbi évadra megérkezvén, kirakomban és üzletemben megtekinthetők.

Miért is bátorkodom Petrosény és vidéke intelligens urí közönségét a legújabb divatu szövetek dús választékával felszerelt kelmekészletem megismerésére és az esetleges

ruhaszükséglet szíves megrendelésére tisztelettel felkérni.

A legfokozottabb igényeket is kielégítő gyors, pontos és lelkiismeretes kiszolgálásról a legelőnyösebb feltételek mellett kezeskedve vagyok,

kiváló tisztelettel:

MANNHEIM F.

Petrosény, főutcza.



Egy jól nevelt FIÚ 13—14 éves tanonczul azonnal felvétetik.

